

กฎหมายลิขสิทธิ์ — สหภาพพม่า

1.	ข้อมูลพื้นฐาน	2
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง	2
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ	2
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง	2
4.	สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม	2
5.	สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์	3
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ	4
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ	4
8.	อายุความคุ้มครอง	5
9.	การต่ออายุความคุ้มครอง	5
10.	การรักษาสีทธิ	5
11.	การเพิกถอนสิทธิ	5
12.	การโอนสิทธิ	5
13.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ	5
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	6
	ไม่มี	6
3.	การบังคับใช้สิทธิ	6
1.	การกระทำที่ถือเป็นการละเมิด	6
2.	มาตรการในการเยียวยา	6
3.	กระบวนการ	8
4.	โทษ	8
5.	ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีที่ไม่มีการกฎหมายเฉพาะ	8
4.	การคุ้มครองทาง ณ จุดนำเข้า - ส่งออก	8
5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน	8
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ	8
2.	สำนักงานตัวแทน	9
	ขั้นตอนการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหน้า
	ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหน้า

กฎหมายลิขสิทธิ์ — สหภาพพม่า

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2457 (ค.ศ. 1914) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2457
พระราชบัญญัติโทรทัศน์ และวีดีโอ พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2539

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยส่วนของสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า รวมทั้งการค้าสินค้าปลอม (พ.ศ. 2537) (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, Including Trade In Counterfeit Goods)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ไม่มีระบบหรือกระบวนการในการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ หรือบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์ นอกจากนี้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองเฉพาะลิขสิทธิ์ในประเทศเท่านั้น ไม่ขยายความคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

4.1 ลิขสิทธิ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์

“ลิขสิทธิ์” หมายถึง สิทธิแต่ผู้เดียวในการทำ หรือทำซ้ำงาน หรือ ส่วนใดส่วนหนึ่งที่เป็นสาระสำคัญของงานไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด หรือการแสดง หรือในกรณีของการแสดงปาฐกถา เผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งงานหรือสาระสำคัญของงานดังกล่าว หากงานดังกล่าวไม่ได้โฆษณา ให้โฆษณางานหรือสาระสำคัญของงานดังกล่าว รวมถึงสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในกรณีดังต่อไปนี้

1. ทำ ทำซ้ำ แสดง หรือเผยแพร่งานแปลใด ๆ
2. ในกรณีของงานนาฏกรรม ได้แก่ การดัดแปลงงานจากเดิมเป็นนวนิยายหรืองานประเภทอื่นที่ไม่ใช่งานนาฏกรรม
3. ในกรณีของนวนิยาย หรือ งานประเภทอื่นที่ไม่ใช่งานนาฏกรรม หรืองานศิลปกรรม ได้แก่ การดัดแปลงงานจากเดิมเป็นงานนาฏกรรมโดยเผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือโดยประการอื่น
4. ในกรณีของงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรือ งานดนตรีกรรม ได้แก่ การบันทึกใด การบันทึกบนเครื่องบันทึกเสียงแบบเจาะรู ภาพยนตร์ หรือเครื่องที่ประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งงานสามารถนำมาเล่นซ้ำได้โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็น

4.2 การโฆษณางาน หมายถึง การนำสำเนาของงานออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนแต่ไม่รวมถึงการ แสดง งานนาฏกรรม หรือ งานดนตรีกรรมต่อสาธารณชน การแสดงปาฐกถาต่อสาธารณชน การจัดนิทรรศการงาน

ศิลปกรรมต่อสาธารณชน หรือการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม อย่างไรก็ตาม เพื่อวัตถุประสงค์ของคำนิยามฉบับนี้ การถ่ายภาพและการพิมพ์ภาพของงานประติมากรรม และงานสถาปัตยกรรมไม่ถือว่าเป็นการโฆษณางานดังกล่าว

งานที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์มี ดังต่อไปนี้

1. งานวรรณกรรม รวมถึง แผนที่ แผนภูมิ แบบแปลน ตาราง และ การรวบรวมงาน ดังกล่าว
 2. งานนาฏกรรม รวมถึง ส่วนใดส่วนหนึ่งของการปาฐกถา การเต้นรำหรือ การแสดงโดยวิธีใบ้ การละคร หรือรูปแบบการแสดงที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือโดยประการอื่น และการทำภาพยนตร์ซึ่งรูปแบบการจัดการหรือการแสดง หรือการรวบรวมเหตุการณ์ที่แสดงถึงงานดั้งเดิม
 3. งานดนตรีกรรม รวมถึง การรวบรวมทำนองและคำร้อง หรือ อย่างใดอย่างหนึ่ง ในรูปแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร
 4. งานศิลปกรรม รวมถึง งานจิตรกรรม งานประติมากรรม งาน Artistic Craftmanship งานสถาปัตยกรรม งานภาพพิมพ์ และงานภาพถ่าย
 5. งานภาพยนตร์ รวมถึง งานใด ๆ ที่สร้างขึ้นโดยกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์
 6. งานประติมากรรม รวมถึง งานหล่อ และรูปแบบจำลอง
 7. งานสถาปัตยกรรม หมายถึง งานออกแบบอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีคุณค่าทางศิลป์ในงานของลักษณะ หรือแบบ หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ทั้งนี้ งานดังกล่าวจะต้องมีคุณค่าทางศิลป์ แต่จะไม่คุ้มครองถึงกระบวนการและวิธีการก่อสร้าง
 8. งานภาพพิมพ์ ให้รวมถึง แม่พิมพ์ การพิมพ์ภาพ การแกะสลัก การพิมพ์และงานอื่นที่คล้ายคลึงกันที่มีในงานภาพถ่าย
 9. งานภาพถ่าย ให้รวมถึง งานภาพถ่าย และงานอื่นใดที่ผลิตด้วยกระบวนการที่ใช้โดยการถ่ายภาพ
5. สิ่งต่อไปนี้ไม่ให้ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์
- 5.1 ข่าวประจำวันและข้อเท็จจริง ที่มีลักษณะเพียงข่าว และไม่ใช่งานในแผนกวรรณกรรม แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ
 - 5.2 รัฐธรรมนูญและกฎหมาย
 - 5.3 ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือของท้องถิ่น
 - 5.4 คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการทำ ทำซ้ำ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน อนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตาม พรบ. ลิขสิทธิ์

ในกรณีที่งานภาพพิมพ์ หรืองานภาพถ่าย ที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยการรับจ้าง ให้ผู้ว่าจ้างเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นเสียแต่ว่า จะกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรไว้เป็นอย่างอื่น ส่วนงานอื่นที่ได้สร้างสรรค์ในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ให้ลิขสิทธิ์เป็นของผู้สร้างสรรค์ เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

การกระทำดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อยกเว้นในเรื่อง การละเมิดลิขสิทธิ์

1. การใช้ประโยชน์ในงานโดยชอบธรรม (fair dealing) เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการศึกษา ส่วนตัว การค้นคว้า การวิพากษ์วิจารณ์ การตรวจสอบ หรือ การสรุปย่อของหนังสือพิมพ์
2. ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปกรรมไม่ใช่เจ้าของลิขสิทธิ์ การที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ประโยชน์จากแม่พิมพ์ ลักษณะ ต้นร่าง แผน การออกแบบ หุ่นจำลอง หรือใช้เพื่อการศึกษา ทั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์จะต้องไม่ทำซ้ำหรือเลียนแบบสาระสำคัญของงานดังกล่าว
3. การทำ หรือ การเผยแพร่งานจิตรกรรม หรืองานภาพถ่ายของงานประติมากรรมหรืองาน artistic craftsmanship ที่ตั้งอยู่อย่างถาวรในที่สาธารณะ หรืออาคาร หรือ การทำ หรือการเผยแพร่งานสถาปัตยกรรม งานภาพพิมพ์ หรือ งานภาพถ่ายของงานสถาปัตยกรรม (ซึ่งไม่ใช่แบบ หรือแผนผังทางด้านสถาปัตยกรรม)
4. การเผยแพร่ในลักษณะที่เป็นการรวบรวมงานโดยสุจริตซึ่งสาระสำคัญของงานประกอบด้วยงานอันไม่มีลิขสิทธิ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในทางการศึกษา ทั้งนี้ ห้ามมิให้คัดลอกงานดังกล่าวจากผู้สร้างสรรค์รายเดียวกันเกินสองชิ้นภายใน 5 ปี และให้อ้างถึงแหล่งที่มาของงานดังกล่าวด้วย
5. การเผยแพร่ คำบรรยายหรือคำปราศรัยต่อสาธารณชนในหนังสือพิมพ์ เว้นเสียแต่ว่า จะได้มีการห้ามเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดแจ้ง ก่อนและในระหว่างการบรรยายหรือการกล่าวคำปราศรัย ณ ทางเข้าออกของอาคารที่ได้มีการจัดการบรรยาย ข้อนี้จะไม่มีผลกระทบถึงการทำสรุปข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ระบุไว้ในข้อ (1)
6. การอ่านหรือบรรยายงานที่ได้โฆษณาแล้วในที่สาธารณะโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
7. ในกระบวนการพิจารณาตัดสินละเมิดลิขสิทธิ์ กำหนดว่า หากผู้ละเมิดสามารถพิสูจน์ได้ว่า ณ วันที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ละเมิดไม่ทราบ และไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะสงสัยว่า งานนั้นมีลิขสิทธิ์

8. อายุความคุ้มครอง

ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ของประเทศเมียนมาร์ ระยะเวลาของความคุ้มครองลิขสิทธิ์ คือ ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมือต่อไปอีก 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม อย่างไรก็ตาม ในกรณีดังต่อไปนี้จะไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ภายหลังจากระยะเวลา 25 ปี ของลิขสิทธิ์ หรือภายหลังจากระยะเวลา 30 ปี นับจากวันที่ผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์ที่ได้โฆษณาแล้วถึงแก่กรรม มีการทำซ้ำงานของผู้สร้างสรรค์ดังกล่าวโดยพิสูจน์ได้ว่า ผู้ทำซ้ำได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเจตนาในการทำซ้ำงาน และได้ชำระค่าสิทธิแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ ในอัตราร้อยละ 10 ของงานที่จำหน่ายได้ หรือตามแต่ที่คณะกรรมการทางการค้าจะกำหนด ระยะเวลาความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายมีอายุ 50 ปี นับตั้งแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ได้จัดทำภาพถ่ายที่ยังไม่ผ่านกระบวนการ

ในกรณีลิขสิทธิ์ค่าแปล ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิแต่ผู้เดียวในการทำ ทำซ้ำ แสดง หรือเผยแพร่ค่าแปลของงานอันมีลิขสิทธิ์ ภายในระยะเวลา 10 ปี นับจากวันที่โฆษณางานครั้งแรก

9. การต่ออายุความคุ้มครอง

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

10. การรักษาสี

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

11. การเพิกถอนสิทธิ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

12. การโอนสิทธิ

การโอนงานลิขสิทธิ์ต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและไม่จำเป็นต้องแจ้งการโอนดังกล่าว การโอนงานลิขสิทธิ์ อาจทำเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ โดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง หรือตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

13. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์อาจอนุญาตให้มีการใช้สิทธิลิขสิทธิ์ของตน โดยทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิซึ่งจะมีผลสมบูรณ์เมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร การอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนหรือบันทึกแต่อย่างใด

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม ถึงแก่กรรม และได้มีการร้องเรียนไปยังศาลฎีกาว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ปฏิเสธที่จะอนุญาตให้ทำซ้ำงาน หรืออนุญาตให้มีการแสดงงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น ศาลฎีกามีอำนาจที่จะอนุญาตให้มีการทำซ้ำงานดังกล่าวได้ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ศาลฎีกาเห็นสมควร

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

ไม่มี

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือเป็นการละเมิด

1. การละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง ได้แก่ การนำเข้าซึ่งงานอันละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อวัตถุประสงค์ หรือประโยชน์ในทางการค้า และการทำซ้ำงานหรือสาระสำคัญของงานไม่ว่าในรูปแบบใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

2. การละเมิดลิขสิทธิ์โดยทางอ้อม

2.1 การทำให้เช่าเพื่อการค้าหรือ เสนอขายเพื่อประโยชน์ในทางการค้า การให้เช่าสำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์

2.2 จำหน่าย ให้เช่าเพื่อการค้า เสนอเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่าซึ่งสำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์

2.3 เผยแพร่สำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์

2.4 ครอบครอง เว้นแต่กรณีที่ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว งานอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

2.5 เผยแพร่ ต่อสาธารณชนซึ่งสำเนาที่ละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

2.6 นำเข้ามาในประเทศ ซึ่งงานละเมิดลิขสิทธิ์ในราชอาณาจักร

2.7 จัดทำ หรือครอบครอง แม่พิมพ์ที่ใช้ทำสำเนางานละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรส่วนตัว

2.8 เผยแพร่ ต่อสาธารณชน

2.9 หากบุคคลใดจัดให้มีการเข้าชมงานลิขสิทธิ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายในโรงภาพยนตร์หรือสถานที่อื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

ทั้งนี้ ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ จะต้องทราบหรือควรจะทราบว่า การกระทำดังกล่าวข้างต้นเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น

2. มาตรการในการเยียวยา

เมื่อปรากฏว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้น เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถใช้มาตรการทางแพ่ง โดยการขอคุ้มครองชั่วคราว เรียกร้องค่าเสียหาย หรือดำเนินการโดยประการอื่นตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย นอกจากนี้ ยังสามารถดำเนินคดีอาญารฐานละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรการในทางแพ่ง

1. การขอคุ้มครองชั่วคราวจะกระทำได้ภายหลังจากการยื่นคำฟ้องต่อศาล

2. การเรียกร้องค่าเสียหายจะพิจารณาจากระดับความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำละเมิดประกอบกับยอดจำหน่ายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ และดุลยพินิจของศาล
3. ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ ให้สันนิษฐานว่า งานนั้นเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ และโจทก์เป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น เว้นเสียแต่ว่า จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น
4. อายุความในการดำเนินคดีทางแพ่ง จะต้องไม่เกิน 3 ปีนับจากวันที่งานอันมีลิขสิทธิ์ถูกละเมิด

มาตรการในทางอาญา

ความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ ในส่วนของโทษปรับ คือ 20 ไร่เยาะ ต่อชิ้นสำหรับสำเนาสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ปรับไม่เกินจำนวน 500 ไร่เยาะ ในกรณีที่มีการครอบครองแม่พิมพ์เพื่อใช้ในการทำซ้ำงาน

ลิขสิทธิ์ โทษปรับ คือ 500 รูเปี้ยะ หากมีการกระทำความผิดซ้ำในฐานความผิดเดิม โทษคือ ปรับไม่เกิน 1,000 รูเปี้ยะ จำคุก 1 เดือน หรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ

3. กระบวนการ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ กำหนดว่า ห้ามมิให้ศาลต่ำกว่าศาลสูง (Magistrate of the First Class) พิจารณาและตัดสินคดีอาญา เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องต่อศาลสูงได้โดยตรง ซึ่งศาลสูงจะกำหนดวันนัดสืบพยานเพื่อพิจารณาคดี ในกรณีที่ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์รับสารภาพ ศาลสูงจะกำหนดโทษ แต่หากว่า ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ไม่รับสารภาพ ศาลจะดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี พร้อมรับฟังพยานและหลักฐานของคู่ความทั้งสองฝ่าย ภายหลังจากสืบพยานแล้วเสร็จ ศาลจะพิพากษาคดีตามพยานและหลักฐาน

จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ได้ ภายในระยะเวลา 30 วันนับจากวันที่ศาลสูงมีคำพิพากษา

ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีทางแพ่งนั้น ยื่นฟ้องได้ที่ศาลสูง (High Court) หรือศาลแขวง (District Court) ได้ เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการละเมิดลิขสิทธิ์

4. โทษ

โทษปรับ 20 รูเปี้ยะ ต่อ 1 ลินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ไม่เกิน 500 รูเปี้ยะ และโทษจำคุก 1 เดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่มีการทำละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำอีก โทษปรับจะเท่ากับไม่เกิน 1,000 รูเปี้ยะ และจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

ศาลสูงมีอำนาจในการสั่งทำลายงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ หรือแม่พิมพ์ที่ใช้ในงานละเมิดลิขสิทธิ์ หรือส่งมอบให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือส่งประการอื่นใดตามที่เห็นสมควร

5. ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่น ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะ

4. การคุ้มครองทาง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก*

ไม่มีมาตรการคุ้มครองทางศุลกากร

5. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

ในประเทศเมียนมาร์ ไม่มีสำนักงานลิขสิทธิ์ดูแลเรื่องการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์โดยตรง อย่างไรก็ตาม สำนักงานจดทะเบียนและตรวจสอบข่าว (Press Security and Registration Division) จะดูแลเกี่ยวกับการจดทะเบียนหนังสือที่จะจัดพิมพ์ขึ้นในประเทศเมียนมาร์

ในกรณีการดำเนินกระบวนการทางอาญา เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องต่อศาลสูง (Magistrate of the First) ได้โดยตรง

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

ในกรณีการดำเนินกระบวนการทางแพ่ง เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น ผู้เสียหายสามารถยื่นคำฟ้องได้ที่ศาลสูง (High Court) หรือต่อศาลแขวง (District Court) ได้

ในกรณีการนำเข้าสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าพนักงานศุลกากรเป็นผู้มีอำนาจในการจับกุม และยึดสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ที่นำเข้ามาในประเทศเมียนมาร์

2. สำนักงานตัวแทน

1. **U. Kyi Win**

No. 53-55 Mahabandoola Garden Street

P.O. Box (26) Yangon, Myanmar

Tel: 95-1-372416

Fax: 95-1-376031

E-mail: edkyiwin@mptmail.net.mm

2. **U Kyi Win & Associates**

53-55, Maha Bandoola Garden Street

P.O. Box No. 26

Yangon, Myanmar

Tel: 95-1 372 416

Fax: 95-1 376 031

E-mail: edkyiwin@mptmail.net.mm

3. **U Myint Lwin Law Office**

162, 1st Floor 35th Street

Kyauktada Township

Yangon, Myanmar

Tel: 95-1 371 990

Fax: 95-1 371-990 Or 296-848

E-mail: myint.advocate@mptamil.net.mm

4. **Russin & Vecchi, Ltd.**

8 (c), Bogyoke Museum Rd.

Bahan Township

Yangon, Myanmar

Tel: 95-1 540995, 557896

Fax: 95-1 548835

E-mail: burmalaw@mptmail.net.mm

5. **Myint Lwin & Khine U**

Room 205, Asia World Bld

Thirimingalar Housing,

Strand Road, Ahlone Township

Yangon, P.O. Box 1126

Myanmar

Tel: 95 01 212911

Fax: 95 01 212461, 296848

95 01 289960, 289961

E-mail: mlwinku@mptmail.net.mm

Website: www.mlwinku.com

